

Apolinářská ulice

V návalech
dokořán tu děti rozvírají
lůna křičících žen
Blaha
slasti
rafinované rozkoše
nejednou derou se ven

I bez Jedové chýše
hospod je po Praze
stále víc než chrámů
Vratce chodí
tatínkové s kyticemi
plní ran a šrámů

Zvysoka
však jako ze záhrobí
zvon svolává vetché stařeny
Otče na nebesích
dej ať naše duše
vzlétnou k tobě smířeny
Kněz
trne v katastrofickém gestu
opuštěného kapitána
V dálných hvězdokupách
v Slunci v Zemi
Bůh zachází
i vzchází s náma

Od kulisárny
dlažba kočičích hlav
strmějí ubíhá dolů
Z horních oken odnaproti
děvky svým pasákům
lají do volů

Katedrála zdraví
Skálova archa
Apolinář brázdí nebem
Ve čtvrtek v šest večer
za týden se bratři
střízliví tu sejdeme

(Bratrstvu uzdravených apolinářských alkoholiků)